

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 101 din data de 27.01.2021

Dosar nr. 175/2020

Petiția nr. 1718/10.03.2020

Petent:

Reclamat: Primăria Municipiului Cluj Napoca

Obiect: criterii discriminatorii la acordarea locurilor de parcare rezidențiale din HCL 25/2010

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

Primăria Municipiului Cluj Napoca cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Moșilor nr. 3, jud. Cluj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă faptul că metodologia de acordare a locurilor de parcare în avantajul beneficiarilor existenți este discriminatorie, în defavoarea noilor solicitanți, petentului refuzându-i-se închirierea unui loc de parcare aflat pe domeniul public sau privat al municipiului.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 1418/16.04.2020 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub numărul 2321/16.04.2020 a fost citată partea reclamată, fără un termen de audiere, din cauza contextului evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2. Prin citații, Colegiul director a solicitat petentului indicarea criteriului de discriminare care a stat la baza presupusei fapte discriminare. Petentul dă curs solicitării prin adresa înregistrată sub nr. 2441/28.04.2020, dar nu precizează expres criteriul de discriminare.

6. Partea reclamată a depus punct de vedere înregistrat sub nr. 2766/13.05.2020, care sunt comunicate petentului prin adresa înregistrată sub nr. 3023/25.05.2020.

7. Partea reclamată depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 3182/02.06.2020.

8. Petentul depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 3857/29.06.2020, respectiv nr. 3953/01.07.2020 și nr. 4004/03.07.2020.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 5230/27.08.2020 petentul depune completări.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Prin petiția înregistrată sub nr. 1718/10.03.2020 petentul arată că a depus mai multe solicitări în vederea închirierii unui loc de parcare, la două adrese diferite, loc aflat pe domeniul public sau privat al municipiului, toate fiind soluționate nefavorabil, din cauza lipsei locurilor de parcare.

11. La una dintre adresele petentului, reprezentanții Direcției de Ordine Publică și Trafic Rutier au identificat vehiculul petentului și l-au sancționat contravențional, din cauza parcării neregulamentare.

12. Art. 1 al Regulamentului de închiriere a terenurilor pentru parcările, garajele și copertinele aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj prevede că locurile de parcare vacante din parcările publice, construite de stat, vor fi atribuite pe bază de abonament, cu prioritate persoanelor fizice care au domiciliul stabil în apropiere. Art. 5 stabilește că abonamentul este valabil și se plătește anual, iar art. 10 din Regulament prevede că abonamentele sunt prelungite anual, aceasta practică creând o situație discriminatorie, un blocaj al închirierilor locurilor de parcare din domeniul public, deoarece noii solicitanți nu au șanse egale în închirierea unui astfel de loc, ele fiind acordate cu preferință în favoarea celor cu un abonament deja existent.

13. Se arată că petiția se referă la aspectul discriminatoriu al metodologiei de acordare a locurilor de parcare în avantajul beneficiarilor existenți.

14. Primăria Cluj Napoca prelungește anual abonamentele locurilor de parcare aflate pe domeniul public în favoarea beneficiarilor cu care există deja un contract încheiat din anii precedenți, fiind în defavoarea noilor solicitanți, care întrunesc absolut toate condițiile de eligibilitate dar nu au șansa de a obține un astfel de loc din cauza prelungirii anuale a contractelor existente.

15. Se arată că prelungirea abonamentelor de parcare în temeiul HCL 25/2010 se face la solicitarea titularului existent. Astfel, acest drept al solicitanților unor prelungiri este un drept pur potestativ în beneficiul exclusiv al acestora, iar prin prelungirile anuale aferente, solicitanții noi sunt împiedicați în mod permanent anual și abuziv în exercitarea drepturilor privitoare la accesul la toate locurile destinate folosinței publice.

Susținerile părții reclamate Primăria Municipiului Cluj

16. Prin adresa înregistrată sub nr. 2766/13.05.2020, partea reclamată învederează că HCL nr. 25/2010 este aplicabil și întocmit cu respectarea legislației în vigoare, iar art.1 și art. 5 sunt constituționale și nu încalcă prevederile art. 20 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene. Toți cetățenii depune cerere în vederea atribuirii unui loc de parcare, iar cetățenii care dețin un loc de parcare au posibilitatea legală de a-și prelungi locul de parcare în conformitate cu legislația în vigoare.

17. La momentul depunerii concluziilor scrise, se află în dezbatere publică un proiect de înlocuire a Regulamentului de închiriere a terenurilor pentru parcările, garajele sau copertinele aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj Napoca.

18. La momentul deliberării dosarului este în vigoare HCL Cluj Napoca nr. 412/2020, cu încetarea aplicabilității Hotărârii nr. 25/2010, Hotărârii nr. 316/2015, Hotărârii nr. 265/2016, Hotărârii nr. 238/2010 și Hotărârii nr. 473/2011.

V. Motivele de fapt și de drept

19. **În fapt**, Colegiul director reține că se reclamă aspectul discriminatoriu al acordării locurilor de parcare conform metodologiei din HCL Cluj Napoca nr. 25/2010.

20. Concret, prin Hotărârea Consiliului Local al municipiului Cluj – Napoca nr. 25 din 26 ianuarie 2010 a fost adoptat Regulamentul de închiriere a terenului pentru parcarile, garajele sau copertinele aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj – Napoca, hotărâre anulată prin Hotărârea nr. 412 din 18 iunie 2020.

21. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

22. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

23. Concret, Colegiul ia act de faptul că, în prezenta speță se pune în discuție posibilul tratament diferențiat ca urmare a nealocării de către instituția reclamată a unui loc de parcare pentru autoturismul petentului, proprietate personală, în condițiile în care odată cu prelungirea anuală a abonamentelor emise pentru anul în curs, s-ar crea o situație discriminatorie, un blocaj al închirierilor locurilor de parcare din domeniul public, deoarece noii solicitanți nu au șanse egale pentru închirierea unui astfel de loc, din moment ce se acordă prioritate celor cu un abonament deja existent.

24. **Pe fond**, Colegiul director se raportează la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu prin care s-a stipulat că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*.

25. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

26. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.¹

¹ A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, par. 31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, par. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 par. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, par. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 par. 16.

27. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

28. Analizând susținerile petentului prin prisma prevederilor art. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul reține că dreptul pe care-l reclamă petentul ca fiind încălcat este "dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice", conform art. 1 alin. 2, lit. f), precum și dreptul de a participa la viața publică în sensul celor prevăzute la lit. c).

29. Colegiul constată că din prisma dreptului încălcat, a serviciului public oferit de instituția reclamată, petentul a primit următoarele răspunsuri din partea instituției reclamate la solicitarea acordării locului de parcare pentru 2 locații diferite din municipiul Cluj Napoca, prin care i se comunica faptul că nu există locuri de parcare disponibile și că va fi informat în momentul în care vor avea o soluție favorabilă, respectiv vacantarea unui loc de parcare sau amenajarea de noi locuri de parcare în zonă:

- Nr. 301423/7/05.07.2018;
- Nr. 345743/24.07.2018;
- Nr. 1932/7/09.07.2019;
- Nr. 435012/7/29.08.2019.

30. În ceea ce privește comparabilitatea, Colegiul director ia act de faptul că petentul se raportează la beneficiarii locurilor de parcare, care au deja un contract încheiat din anii precedenți, beneficiarii existenți bucurându-se anual de beneficiile unui contract prelungit, prin exercitarea dreptului de opțiune în acest sens.

31. Astfel, în aprecierea petentului, practica reglementată prin metodologia de acordare a locurilor de parcare adoptată la nivelul Consiliului Local este în defavoarea noilor solicitanți, care întrunesc toate condițiile de eligibilitate, însă nu au șansa de a obține un astfel de loc din cauza prelungirii anuale a contractelor existente.

32. Astfel cum reiese din motivația invocată mai sus, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, tratamentul aplicat pentru două situații comparabile trebuie să fi fost diferit, iar subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

33. În plus, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

34. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

35. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul

egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

36. În ceea ce privește motivația tratamentului discriminatoriu supus analizei în speța de față, Colegiul director apreciază că acel criteriu de discriminare este reprezentat de deținerea unui abonament valabil prin contract de închiriere a locului de parcare, respectiv criteriul de înnoire a contractului, în funcție de vechimea deținerii abonamentului.

37. Colegiul director constată că situația pusă în discuție este, de fapt, existența / inexistența locurilor de parcare, însă situațiile prezentate nu sunt comparabile, concret între locatarii care dețin deja un contract de închiriere și cărora li se oferă posibilitatea de prelungire a abonamentelor, respectiv cei care nu dețin un astfel de contract și care își exprima dorința de a închiria un astfel de loc nu poate exista comparabilitate.

38. Colegiul director apreciază că, tocmai în contextul aglomerării urbane și a inexistenței fizice a locurilor de parcare suficiente pentru toți locatarii, persoane fizice sau juridice, deținători de autovehicule, impunerea criteriului de vechime în ceea ce privește deținerea abonamentului este justificată obiectiv în vederea obținerii unui loc de parcare.

39. Din analiza obiectului petiției, raportat la susținerile părților, Colegiul director reține faptul că petentul, care a depus solicitări pentru obținerea unui loc de parcare pentru autovehiculul său, proprietate personală, a primit răspuns de la instituția reclamată prin care i s-a comunicat, de fiecare dată, situația privind alocarea acestor locuri de parcare, respectiv inexistența unor locuri de parcare vacante.

40. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile între locatarii care dețin deja un contract de închiriere și cărora li se oferă posibilitatea de prelungire a abonamentelor, respectiv cei care nu dețin un astfel de contract și care își exprimă dorința de a închiria un astfel de loc, fapt pentru care nu se poate constata încălcarea principiului egalității și nici cel al nediscriminării.

41. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în speță nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, neexistând comparabilitate, iar criteriul de vechime, reînnoirea abonamentului este justificat obiectiv.

Opinie separată exprimată de Haller István, Maria Moța, Cătălina Olteanu și Asztalos Csaba Ferenc – membrii în Colegiul director:

42. Constatăm că în conformitate cu **HCL Cluj Napoca nr. 25/2010** abonamentul pentru locurile de parcare sunt prelungite anual, mai mult, pot fi chiar moștenite. Prin acest drept asemănător drepturilor nobiliare din Evul Mediu, cei care au cumpărat mașină respectiv s-au mutat ulterior acestei reglementări în localitate nu vor putea obține niciodată un loc de parcare, dar nici urmașii urmașilor lor nu vor avea abonament de parcare în apropierea locuinței.

43. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

44. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu

- care atinge un drept.

45. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

46. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „*art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară*” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „*analoagă*” (**Van der Mussele împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „*relevant similară*” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „*analoagă ori relevant similară*” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

47. Colegiul director constată că, din punctul de vedere al dreptului de a beneficia de un serviciu public oferit de Unitatea Administrativ-Teritorială Cluj-Napoca, persoanele care recent și-au cumpărat mașină sau recent s-au mutat în localitate se află în situație similară cu alte persoane.

48. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

49. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „*sau oricare alt criteriu*”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). „*Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelorora care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele*” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „*orice altă situație*” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

50. Atât criteriul de persoană recent mutată, cât și criteriul de persoană recent devenită proprietar de autoturism satisface cerințele CEDO, reprezentând un statut pe baza cărora pot fi definite diferite grupuri de persoane.

51. Privind restrângerea drepturilor petentului, Colegiul director constată incidența art. 10 din **O.G. nr. 137/2000**, care stabilește: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin:*

[...]

d) *refuzul de a acorda un credit bancar sau de a încheia orice alt tip de contract;*

[...]

h) *refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.*”

52. Petentului i s-a refuzat încheierea unui contract prin care ar fi putut beneficia de o facilitate, și anume de a parca pe domeniul public, contra cost, similar altor persoane.

53. Fapta încadrându-se în discriminare directă (art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, nu poate fi justificată obiectiv, în conformitate cu legislația Uniunii Europene și a României doar discriminarea indirectă reglementată prin art. 2 alin. 3 din **O.G. nr. 137/2000** putând fi astfel justificat, contrar practicii CEDO, care nu face diferența dintre discriminarea directă și cea indirectă prin art. 14 la **Convenția europeană a drepturilor omului** respectiv **Protocolul adițional nr. 12**)

54. Astfel **HCL Cluj Napoca nr. 25/2010** care permite ca abonamentele pentru locurile de parcare să fie prelungite anual, mai mult, să fie chiar moștenite, reprezintă discriminare, întrucât crează o deosebire pe criteriul de persoană recent mutată, cât și pe criteriul de persoană recent devenită proprietar de autoturism, care are efect restrângerea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului de a beneficia de un serviciu public.

55. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 4 voturi împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare; *nu sunt situații comparabile între cei care au contract încheiat anterior și cei care vor să încheie contractul, criteriul/condiția este justificat/ă*;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 27.01.2021 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru, DIACONU Adrian - Membru, GRAMA Horia - Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian - Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 / 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Data redactării: 09.06.2021
Motivată CJ/CMI pct. 19-41
Opinia separată motivată IH pct. 42-54
Tehnoredactată F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.